

tro derpaa, saa vil jeg sige, at det staar for mig som en aldeles ubestridelig Kjendsgjerning, at enten maa man give Slip paa Værditold af disse Varer, eller ogsaa maa deres Klarening isoleres til ganske enkelte Steder, hvor den fornødne Kyndighed og paalidelige Kyndighed kan være tilstede, og der maa renoveres paa Kreditoplag; thi det er ganske sikkert, at der ved en Bessatning efter Værdien vil stables saadanne Vanskeligheder for Kreditoplag, at det maa siges at være umuligt at gennemføre det. De ville maaske dertil sige, at man har havt en Værdiansættelse tidligere, idet De maaske ville minde om, at der i gamle Dage blev afholdt Auktioner paa Løbsboden for at faae Værdens Værdi bestemt — men den Gang eksisterede der ikke Kreditoplag for Manufakturvarer — og at det Samme kan blive Tilfældet nu. Men dersom man vil have Værditold, maa man ophæve Kreditoplagsretten, og Spørgsmaalet bliver da, hvad der vil være det Rette for Handelen og Omsætningen, enten at isolere Klareningen til ganske enkelte Steder i Landet og at negte Kreditoplag, eller at blive staaende ved en passende, moderat Satz, selv om det maa erkjendes, at den som saa mange andre har den Vanskelighed, at den maaske rammer enkelte Varer noget haardere, end den egentlig bunde. For øvrigt maa jeg sige, at den Sætning, som er bleven fremsat i Dag — jeg erindrer ikke af hvem — dog trænger til nogen Modifikation, den nemlig, at det ubetinget er givet, at den grovere Vare veier mere i alenvis end den finere. Dette tror jeg ikke, at man kan sige saaledes uden videre. I det Mindste tror jeg at vide efter Forsøg, som ere anstillede af kompetente Folk, at de finere Varer, navnlig Klæde, meget let kunne veie meget mere end de grovere, fordi de ere tættere, og fordi de bruse mindre end de andre. Men dernæst har jeg den meget væsentlige Indvending imod hele dette System, at det faar en ganske overordentlig finantziel Betydning, og det en Betydning, som maaske den ærede Forslagsstiller ikke selv ganske har kunnet overse. Resultatet vil nemlig blive dette, at selv om de Herrer følge Forslagsstilleren og sætte Værditolden op til 6 pSt. i Stedet for, at man tidligere vilde have 5 pSt., bliver, selv altsat fra de Bedragerier, som Ingen kan sikke sig imod, Tolden efter et Gjennemsnit af de sidste 5 Aars Indførsel ikke mindre end ottehundrede og nogle og tyve Tusind Kroner mindre. Jeg tror derfor ikke, at det er muligt at komme ind paa en Værditold i det Mindste paa denne Position. Hvorvidt det kan gøres paa en anden som Forsøg,

skal jeg lade være usagt, men paa denne holder jeg mig overbevist om, at det ikke lader sig gjøre. Nu har den ærede Forslagsstiller ganske vist foreslået at ville give nogen Erstatning for det Tab, som han jo vel har set, at der vil komme ved en saadan Værditolds Ansættelse. Om han end ikke har troet, at Tabet vilde være saa stort, som man efter de paalideligste Beregninger, der kunne anstilles, er kommen til Kundskab om, har han dog søgt Erstatning igjennem en forhøjet Told for Hølsilkevarer og for Halvsilkevarer. Hvad Hølsilkevarer angaar, vil jeg for mit Vedkommende ikke benegte, at de muligvis kunde taale den forhøjede Told, men jeg tror ikke, at man i Folks Billighed til at betale Skatter kan finde tilstrækkelig Garanti mod Smugleri, allermindst da vore Nabolande have en meget lavere, betydelig lavere Told paa Silkevarer. Men de Herrer maa lægge vel Mærke til, at hele denne Position, Silkevarer, ikke er af den, der have været stigende, den har tværtimod været tilbagegaaende eller i alt Fald staaende, saaledes at man let kunde risikere, at den ikke i nogen betydelig Grad vilde stige, dersom man forhøjer Tolden, saaledes som der er foreslaaet. Der vil i ethvert Tilfælde ogsaa for Andre end for de egentlige Forbrugere være en ikke saa ganske ringe Fristelse til at søge at bedrage Toldvæsenet, dersom man kunde komme ud af det. Men een Ring staaer endnu i Forbindelse hermed, som jeg vil fraa raade, og det er den betydelige Forhøielse, som man foreslaar paa Aldvarer med Silke i. Denne Vare har mere at betyde i og for sig end selve Silke, fordi det er en ganske anderledes almindelig Forbrugsartikel end Hølsilkevarer, og om end Folk, der have Raad til at betale Hølsilkevarer, kunne bære en noget højere Told, er det ganske vist, at da Halvsilkevarer ere en almindelig Beklædningsgjenstand, vil det maaske ikke saa lidt svække Forbruget, naar man belagge dem med en saa betydelig Told, som her er Spørgsmaal om. Jeg maa i det Mindste meget tilraade, at man tager Spørgsmaalet under alvorlig Overveielse, inden man bestemmer sig for denne Forhøielse, thi det er efter min Overbevisning en af de farlige, som let vil føre til det modsatte Resultat af det, man ønsker. Maa jeg endnu i Anledning af Værdiansættelser gjøre de Herrer et ganske simpelt Regnestykke. Den Værdi pr. Pund, som man lægger til Grund for Beregningen, som er den, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds har sigtet til, og som i sin Tid bearbejdedes i Finantsministeriet efter Meddelelse fra